

15.

Vládní nařízení
ze dne 26. ledna 1928,

jímž se mění vzorná pravidla, uveřejněná v dodatcích ku vládnímu nařízení ze dne 27. dubna 1922, č. 143 Sb. z. a n., a vydávají další vzorná pravidla pro obecní dávky a poplatky.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním:

Čl. I.

Pravidla o vybírání vodného mění se takto:
§ 2 bude zníti:

Vodné může býti vybíráno:

a) jako vodné všeobecné, které je platiti za možnost bráti vodu z veřejného vodovodu,

b) jako vodné zvláštní, které se platí za vodu k jakémukoliv účelu skutečně spotřebovanou.

§ 3*) bude zníti:

(1) Základem pro vyměření všeobecného vodného je nájemné nebo nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, jež je základem daně činžovní, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty.

(2) U budov (částí budov), pro něž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, je základem pro vyměření všeobecného vodného nájemné nebo nájemní hodnota, jež je základem daně činžovní na rok 1927, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájem-

*) Poznámka k § 3 bude zníti: Sazba tato jest nejvyšší; nevylučuje se možnost odstupňovati poplatek podle výše nájemného (nájemní hodnoty) a místních poměrů. Vybírá-li obec ještě jiné obecní dávky nebo poplatky na podkladě nájemného nebo nájemní hodnoty, na př. dávku z nájemného, poplatek za používání obecních stok, poplatků za odvoz popela a smetí, nesmí součet sazeb všech těchto dávek a poplatků překročiti nejvýše přípustné celkové 40%ní zatížení nájemného (nájemní hodnoty).

ného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty. Částky, o které bylo nájemné (nájemní hodnota) od 1. ledna 1928 zvýšeno, nejsou základem pro vyměření poplatku.

(3) V domech dočasně od činžovní daně osvobozených zjistí se nájemné nebo nájemní hodnota obdobně podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní s omezením podle ustanovení odst. 2.

(4) Všeobecné vodné se vyměřuje z nájemného (nájemní hodnoty) každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

(5) Údaje potřebné k vyměření budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytnou-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření poplatku, jest obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jich správnosti a stanoviti základ pro vyměření poplatku samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.

(6) Sazba všeobecného vodného činí 10% nájemného nebo nájemní hodnoty; v budovách (částech budov), pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, snižuje se sazba poplatku na polovici, pokud zákon nestanoví jinak.

[Místo tohoto znění, kterého nemůže býti použito pro místo, jež není zcela podrobeno dani činžovní, mohou nastoupiti tato ustanovení:

§ 3.

(1) Základem pro vyměření všeobecného vodného je počet a účel místnosti.

(2) Všeobecné vodné se vyměřuje z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

(3) Údaje potřebné k vyměření budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytnou-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření poplatku, jest obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jich správnosti a stanoviti základ pro vyměření poplatku samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.

(4) Sazba všeobecného vodného činí:

a) z každé místnosti, jež je součástí bytu (kuchyně, světnice, kloset, prádelna a koupelna) ročně 20 Kč; z každé takové místnosti používané společně ročně 10 Kč pro každého poplatkem povinného,

b) z každé místnosti obchodní, spolkové a výrobní, počítajíc v to i kanceláře, čekárny, ordinační síně, dílny, skladiště, hostinské kuchyně, chlěvy a pod. ročně 30 Kč.]*)

§ 5 bude zníti:

(1) S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, jsou od všeobecného vodného osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené.

(2) Všeobecné vodné se neplatí z místností, které jsou z domovní daně vyňaty nebo od ní trvale osvobozeny; ustanovení toto nevztahuje se však na budovy (části budov), uvedené v § 126, č. 8. zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.

§ 7, odst. 1. bude zníti:

(1) Změnil-li se základ pro vyměření všeobecného vodného (na př. následkem odvolání proti vyměření daně činžovní, pro nedobytnost činže nebo okolnostmi, odůvodňujícími osvobození podle § 5, bude všeobecné vodné k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu poměrnou částkou odepsáno.

§ 8, odst. 2. bude zníti:

(2) O předpisu vodného jest vydati majiteli (trvalému uživateli) domu nebo jeho plnomocníkovi platební rozkaz tak upravený, aby z něho byly zřejmy základ a výměra vodného pro každého, kdo je poplatkem povinen.

V § 10, odst. 1., nahradí se citace „§ 5“ citací „§ 7“.

V § 11, odst. 2., vypouštějí se za slovem „paušálně“ další slova až do konce věty.

V § 12, odst. 4., vsunou se za slovo „zjištěna“ slova „nebo u nichž se stanoví paušálně“.

K § 24 připojí se jako druhý odstavec:

(2) Prokáže-li majitel (trvalý uživatel) domu, že nájemník se zdráhá platiti vodné prapořadně předepsané, platí ustanovení odst. 1. obdobně pro nájemníka.

Čl. II.

Pravidla o vybírání poplatků za vpuštění stok a potrubí domovních do obecních stok a používání těchto mění se takto:

*) Sazby tyto jsou nejvyšší a mohou být podle místních poměrů sníženy.

V § 4 připojí se za slovo „dvory“ slovo „zahrady“.

K § 7 připojí se jako poslední odstavec:

Přemění-li se plocha nezastavěná, z níž bylo zapláceno stočné podle § 3 a), na zastavěnou, nutno doplatiti stočné podle § 3 b).

§ 14 bude zníti:

(1) Základem pro vyměření poplatku je nájemné nebo nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, jež je základem daně činžovní, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty.

(2) U budov (částí budov), pro něž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, je základem pro vyměření poplatku nájemné nebo nájemní hodnota, jež je základem daně činžovní na rok 1927, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty. Částky, o které bylo nájemné (nájemní hodnota) od 1. ledna 1928 zvýšeno, nejsou základem pro vyměření poplatku.

(3) V domech dočasně od činžovní daně osvobozených zjistí se nájemné nebo nájemní hodnota obdobně podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní s omezením podle ustanovení odst. 2.

(4) Poplatek se vyměřuje z nájemného (nájemní hodnoty) každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témže domě.

(5) Údaje potřebné k vyměření budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytují-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření poplatku, jest obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jejich správnosti a stanoviti základ pro vyměření poplatku samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.

(6) Sazba poplatku činí 5% nájemného nebo nájemní hodnoty; v budovách (částech budov), pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917,

sníží se sazba poplatku na polovici, pokud zákon nestanoví jinak. *)

[Místo tohoto znění, kterého nemůže být použito pro místo, jež není zcela podrobeno dani činnosti, mohou nastoupiti tato ustanovení:

§ 14.

(1) Základem pro vyměření poplatku je počet a účel místnosti.

(2) Poplatek se vyměřuje z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

(3) Údaje potřebné k vyměření budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytují-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření poplatku, jest obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jich správnosti a stanoviti základ pro vyměření poplatku samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.

(4) Sazba poplatku činí:

a) z každé místnosti, jež je součástí bytu (kuchyň, světnice, kloset, prádelna a koupelna) ročně 10 Kč; z každé takové místnosti, používané společně, ročně 5 Kč pro každého poplatkem povinného,

b) z každé místnosti obchodní, spolkové a výrobní, počítajíc v to i kanceláře, čekárny, ordinace, síně, dílny, skladiště, hostinské kuchyně, chlěvy a pod. ročně 20 Kč. **)

§ 15 bude zníti:

Ustanovení vzorných pravidel pro vybírání dávky z nájemného nebo z používaných místností o povinnosti platební, splatnosti, předpisu, platebním rozkaze, odvolání, odpisu a o ustanoveních trestních platí obdobně; rovněž platí obdobně ustanovení o osvobození od dávky z nájemného nebo z používaných místností s tou odchylkou, že osvobození nevztahuje se na budovy (části budov), uvedené v § 126, č. 8. zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.

*) Sazba tato jest nejvyšší; nevylučuje se možnost odstupňovati poplatek podle výše nájemného (nájemní hodnoty) a místních poměrů. Vybírá-li obec ještě jiné obecní dávky nebo poplatky na podkladě nájemného nebo nájemní hodnoty, na př. dávku z nájemného, vodné, poplatek za odvoz popela a smetí, nesmí součet sazeb všech těchto dávek a poplatků překročiti nejvyšší přípustné celkové 40% ní zatížení nájemného (nájemní hodnoty).

**) Sazby tyto jsou nejvyšší a mohou býti podle místních poměrů sníženy.

K § 17 připojí se jako druhý odstavec:

(2) Prokáže-li majitel (trvalý uživatel) domu, že nájemník se zdráhá platiti pravo-
platně předepsaný poplatek za používání
obecních stok, platí příslušné ustanovení odst.
1. obdobně pro nájemníka.

Čl. III.

Pravidla o vybírání poplatku za dobro-
volné propůjčení nebo za dobrovolné přislí-
bení práva domovského mění se takto:

V § 2*) se číslice „1000 Kč“ mění na
čísllici „10.000 Kč“.

Čl. IV.

Pravidla o vybírání obecní dávky z nápojů
mění se takto:

§ 1, odst. 1., **) č. 1. bude zníti:
1. Z 1 litru piva bez rozdílu druhu 10 h.

Čl. V.

Pravidla o vybírání obecní dávky ze zábav
ve všech obcích republiky Československé
mění se takto:

V § 3, odst. 1., č. 1. vsunou se za slova
„se světelnými projekcemi“ slova „a filmy,
jež jsou censurou prohlášeny za kulturně-
výchovné.“

V § 3, odst. 1., č. 1. vypouští se po-
slední věta „Nepatří sem taneční hodiny.“

V § 3, odst. 1., č. 4. vkládá se za větu
první:

Dávce však mohou býti podrobeny takovéto
koncerty umělců (nikoliv uměleckých sou-
borů), do nichž vstupné převyšuje dvojnásob
nebo více vstupné do hudebních a zpěvních
koncertů v místě obvyklých, zvláště jde-li
o podniky po živnostensku sprostředkované.

§ 3, odst. 1., doplňuje se tímto dalším
bodem 5:

5. podniky vojenských zátiší a vojenských
osvětových odborů, pokud jsou navštěvovány
výhradně osobami vojenskými a příslušníky
jejich rodin.

§ 4 bude zníti:

Dávku vybere a obci odvede podnikatel zá-
bavy (ředitel, pořadatel, spolek, výbor a pod.).
Spolu s ním při zábavách pořádaných v ho-
stinci nebo kavárně, vinárně, ve spolkové
místnosti, kasině nebo v jiné uzavřené společ-

*) Poznámka k § 2 odpadá.

**) Poznámka k § 1 odpadá.

nosti je zavázán za řádné placení dávky rukou společnou a nerozdílnou též ten, kdo v místnostech, v nichž je zábava pořádána, provozuje živnost hostinskou nebo výčepnickou jako majitel nebo pachtýř živnosti, nejde-li o takové místnosti, nájemce místností spolkových a pod., nejsou-li tyto najaty, vlastníci místností.

V § 7, odst. 2. vypouští se závorka.

V § 8, odst. 1. nahrazují se slova „obecní (městské) rady“ slovy „obecního (městského) úřadu“.

V § 9, odst. 2. nahrazují se slova „obecní (městské) rady“ slovy „obecního (městského) úřadu“.

Čl. VI.

Pravidla o vybírání dávky z nájemného nebo z používaných místností mění se takto:

§ 1 bude zníti:

(1) Základem pro vyměření dávky je nájemné nebo nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, jež je základem daně činžovní, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty.

(2) U budov (částí budov), pro něž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, je základem pro vyměření dávky nájemné nebo nájemní hodnota, jež je základem daně činžovní na rok 1927, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty. Částky, o které bylo nájemné (nájemní hodnota) od 1. ledna 1928 zvýšeno, nejsou základem pro vyměření dávky.

(3) V domech dočasně od činžovní daně osvobozených, pokud nejsou podle § 3, odst. 2. od dávky osvobozeny, zjistí se nájemné nebo nájemní hodnota obdobně podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní, s omezením podle ustanovení odst. 2.

(4) Dávka se vyměňuje z nájemného (nájemní hodnoty) každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

(5) Sazba dávky činí 25% nájemného nebo nájemní hodnoty. V budovách (částech budov), pro něž by o uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, snižuje se sazba dávky na polovici, pokud zákon nestanoví jinak.*)

[Místo tohoto znění, kterého nemůže býti použito pro místo, jež není zcela podrobeno dani činžovní, mohou nastoupiti tato ustanovení:

§ 1.

(1) Základem pro vyměření dávky je počet a účel místností.

(2) Dávka se vyměňuje z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

(3) Sazba dávky činí:

a) z každé místnosti, jež je součástí bytu (kuchyně, světnice, předsiň, pokojík pro služebné, koupelna) ročně 50 Kč,

b) z každé místnosti obchodní, spolkové a výrobní, počítajíc v to i kanceláře, čekárny, ordinace, síně, dílny, skladiště, hostinské kuchyně a pod. ročně 100 Kč.])**

§ 3 bude zníti:

(1) S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, jsou od dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené.

(2) Dávka se neplatí z místností, které jsou z domovní daně vyňaty nebo od ní trvale osvobozeny.

§ 5, odst. 1., bude zníti:

(1) Změnil-li se základ pro vyměření dávky (na př. následkem odvolání proti vyměření dani činžovní, pro nedobytnost činže nebo okolnostmi, odůvodňujícími osvobození podle § 3, bude dávka k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu poměrnou částkou odepsána.

*) Poznámka k § 1 bude zníti: Sazba tato jest nejvyšší; nevylučuje se možnost osvoboditi od dávky nejmenší nájemné (nájemní hodnotu) a odstupňovati dávku podle výše nájemného (nájemní hodnoty) a místních poměrů. Vybírá-li obec ještě jiné obecní dávky nebo poplatky na podkladě nájemného nebo nájemní hodnoty, na př. vodné, poplatek za používání obecních stok, poplatek za odvoz popela a smetí, nesmí součet sazeb všech těchto dávek a poplatků překročiti nejvýše přípustné celkové 40%ní zatížení nájemného (nájemní hodnoty).

**) Sazby tyto jsou nejvyšší a mohou býti podle místních poměrů sníženy.

§ 6 bude míti toto znění:

Údaje potřebné k vyměření dávky budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytují-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření dávky, jest obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jich správnosti a stanoviti základ pro vyměření dávky samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.*)

§ 7, odst. 2., bude zníti:

(2) O předpisu dávky jest vydati majiteli (trvalému uživateli) domu nebo jeho plnomocníku platební rozkaz tak upravený, aby z něho byly zřejmy základ a výměra dávky pro každého, kdo je dávkou povinen.

K § 12 připojí se jako druhý odstavec:

(2) Prokáže-li majitel (trvalý uživatel) domu, že nájemník se zdráhá platiti dávku pravoplatně předepsanou, platí ustanovení odst. 1. obdobně pro nájemníka.

Čl. VII.

Pravidla o vybírání dávky z přechodného ubytování mění se takto:

§ 3, odst. 1. bude zníti:

(1) S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, jsou od dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené. Od dávky je dále osvobozen pronájem místností a jich součástí státním, zemským, župním, okresním a obecním úřadům a zřízcům a vojenským gázistům při služebních cestách, vojsku a četnictvu po čas vojenského a služebního ubytování, studujícím bydlícím přechodně v místě za účelem návštěvy škol nebo dalšího vzdělání, pronájem místností nebo jich součástí v t. zv. svobodárnách a konečně pronájem, při němž úplata za den a osobu nepřesahuje 2 Kč.

Čl. VIII.

Pravidla o vybírání dávky ze psů mění se takto:

§ 3, odst. 1., č. 1. bude zníti:

1. s podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, osoby, jimž podle mezinárodního práva pří-

sluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené.

Čl. IX.

Pravidla o vybírání dávky z přepychových bytů mění se takto:

V § 1, odst. 3., lit. a) vypouštějí se slova v závorce.

§ 1, odst. 3. doplní se tímto bodem e):

e) místnosti, jež nejsou trvale používány k obývání a v nichž jsou chovány historické neb umělecké sbírky, knihovny a pod.

§ 2, odst. 2. bude zníti:

(2) Nejvyšší přípustný počet místností, ze kterých se dávka nevyměruje, je počet o jednu místnost větší, než je počet členů domácnosti (§ 3).

§ 5 bude zníti:

(1) S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, jsou od dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené.

(2) Od dávky jsou osvobozeni veřejní zaměstnanci, jde-li o byt úřední nebo naturální, jim přikázaný.

Čl. X.

Vybírá-li některá obec dvě nebo více dávek a poplatků na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) nebo na jiném, nájemné (nájemní hodnotu) nahrazujícím podkladě, jako na př. podle počtu a účelu místností, předepisují se všechny tyto dávky a poplatky zpravidla jedním platebním rozkazem.

Čl. XI.

Pronajímání vybírání poplatků a dávek je nepřipustno.

Čl. XII.

Povolené dávky a poplatky mohou býti do konce lhůty, na kterou byly povoleny, vybírány podle schválených pravidel, pokud dohlédací úřady jinak neustanoví. U dávek a poplatků, vybíranych na podkladě nájemného (nájemní hodnoty), budiž však základ pro vyměření na rok 1927 a další upraven podle změn, obsažených v čl. I., II. a VI.; pokud základ ten nebude znám, mohou tyto dávky a poplatky býti dále vybírány na dosavadním podkladě zálohově s výhradou dodatečného vyúčtování.

*) Nečíslované §§ odpadají.

Čl. XIII.

K §§ 28 a 38 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. vydávají se další vzorná pravidla, uvedená v dodatku I. a II. k tomuto nařízení. Podle záhlaví těchto pravidel jest přizpůsobiti záhlaví pravidel, uveřejněných v dodatcích k vl. nař. č. 143/1922 Sb. z. a n.

Čl. XIV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři vnitra a financí.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Gažík v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Najman v. r.

Dr. Tiso v. r.

DODATEK I.

(K § 28 zákona.)

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za zvěropolicejní prohlídku dobytka a masa.

Zemský (okresní) výbor v povolí (nařídí) výnosem ze dne č. ... podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírány byly od do obecní poplatky za zvěropolicejní prohlídku dobytka a masa podle těchto pravidel:

§ 1.

Poplatek za zvěropolicejní prohlídku dobytka a masa, kterou obec vykonává svými orgány, je povinen platiti každý, kdo za prohlídku tu žádá nebo podle platných předpisů k ní zavádá podnět.

§ 2.

Sazby poplatků za zvěropolicejní prohlídku dobytka a masa v jednotlivých případech činí:

1. při živnostenské porážce (i nucené)
z koně nebo z kusu hovězího dobytka (vola, býka, krávy, jalovice). 15— Kč
z vepře 10— Kč
z telete nebo z hříběte 5— Kč
z ovce nebo kozy 3— Kč
z jehněte, kůzlete nebo selete . . . 1— Kč;

2. při dovozu nebo vývozu k účelům obchodu poražených koní, dobytka hovězího, ovcí, koz a vepřů, jakož i masa z těchto zvířat bez rozdílu druhu a jakosti, ať syrového nebo jakýmkoliv způsobem zpracovaného, dále slaniny, sádla nebo vnitřností zvířecích, určených k lidskému požívání, buďto

a) při dovozu nebo vývozu poraženého dobytka v celých kusech dobytka stejné poplatky jako za prohlídku při porážce (č. 1.), z půli nebo čtvrti příslušnou část těchto poplatků a z menších částí masa a z ostatních předmětů 15 h za každý, byť jen započatý kilogram, nebo

b) vůbec jen 15 h za každý byť jen započatý kg;*)

3. před vydáním nebo prodloužením dobytčího pasu:**)

z koně 5— Kč.
z kusu hovězího dobytka (vola, býka, krávy, jalovice) 3— Kč
z telete, hříběte, vepře, ovce nebo kozy 2— Kč
z kůzlete, jehněte nebo selete . . . 1— Kč.

§ 3.

(1) Poplatky, uvedené v § 2 těchto pravidel, jsou splatny:

a) poplatky za prohlídku dobytka při porážce a poplatky za prohlídku dobytka před vydáním neb prodloužením dobytčího pasu současně se žádostí za výkon prohlídky;

b) poplatky za prohlídku předmětů, uvedených v § 2, č. 2. těchto pravidel a odjinud do obce dopravených, před jejich uložením nebo dopravením do živnostenské provozovny;

c) poplatky za prohlídku týchž předmětů, avšak z obce vyvážených, současně se žádostí za výkon prohlídky.

(2) V případech odst. 1., lit. b) a c) jest obec oprávněna naříditi, aby váha předmětů

*) Poplatky mohou býti vybírány pouze jedním ze způsobů, uvedených pod lit. a) a b).

**) Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi před vydáním dobytčího pasu nebo před obnovením zdravotní doložky na něm.

tam uvedených byla zjišťována na jatkách nebo na obecní váze.

§ 4.

Nejpozději se zapravením poplatků má plátitel u obecního úřadu ústně nebo písemně (na předepsaných tiskopisech) ohlásiti:

1. Jméno toho, kdo je povinen poplatek platiti,
2. úkon zakládající povinnost k poplatku,
3. kdy a kde se má tento úkon provést,
4. druh a množství dobytka nebo masa.

§ 5.

(1) Poplatky, uvedené v § 2 těchto pravidel, předpisuje a vybírá obecní starosta, po případě orgán, obcí k tomu cíli ustanovený. Poplatky plynou do obecní pokladny.

(2) O zaplacení poplatků vydá se poplatníkovi v každém případě stvrzenka, která obsahuje:

datum přihlášky, úkon zakládající povinnost k poplatku a den jeho provedení, druh a množství dobytka nebo masa poplatkům podrobeného, obnos zaplacených poplatků, den platby a kde jsou poplatky zúčtovány.

(3) Zaplacené poplatky vrátí se pouze v tom případě, bylo-li od zvěropolicovní prohlídky dobytka nebo masa upuštěno. V takovém případě nutno za vrácení poplatků žádati u obecního úřadu do 14 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po dni zaplacení. V žádném jiném případě se poplatky nevracejí, tedy ani tehdy, zjistí-li se prohlídkou, že maso nebo jeho část (při porážce, dovozu nebo vývozu) není způsobilá k lidskému požívání, nebo bylo-li na základě výsledku prohlídky vydání nebo prodloužení dobytčího pasu odepřeno.

§ 6.

Musí-li býti vykonána prohlídka dobytka při nucené porážce v době, kdy předběžné zaplacení poplatků není možné, je poplatky zaplacení s udáním důvodů během 24 hodin po porážce. Okolnost, že šlo o nutnou porážku, je na požádání obecních orgánů, pověřených vybíráním a kontrolou poplatků, věrohodně prokázati.

§ 7.

Osoby, které k účelům živnostenským v obvodu obce dobytek porážejí nebo porážeti dávají, nebo které předměty v § 2, č. 2 těchto pravidel uvedené za účelem obchodu do obce dopravují nebo dopravovati dávají, nebo které

tyto předměty za účelem obchodu z obce vyvážejí nebo vyvážeti dávají, jsou povinny udati obci místnosti, v nichž předměty poplatkům podrobené přechovávají, místnosti tyto zevně označiti, a nesmějí do nich zamezovati přístup orgánům, které obci ke kontrole poplatků jsou určeny.

§ 8.

Orgánové obcí k tomu ustanovení mají právo přesvědčiti se o správnosti údajů, učiněných osobami poplatky povinnými za účelem vyměření poplatků, jmenovitě o druhu a množství předmětů poplatkům podléhajících, a k tomu cíli i vstoupiti do místností, ve kterých se předměty poplatkům podrobené přechovávají.

§ 9.

(1) K témuž účelu jsou jatky (veřejné i soukromé) kdykoli přístupny orgánům, pověřeným vybíráním a kontrolou těchto poplatků.

(2) Tito orgánové mají též právo nahlížeti do zápisů o porážkách (jateční protokoly) a o dovozu a vývozu masa a předmětů poplatkům podrobených a vůbec do všech zápisů a listin, týkajících se dobytka a masa na jatky a z jatek dopravovaného.

§ 10.

(1) Proti vyměření poplatků, jakož i proti rozhodnutí obecního úřadu o žádosti za vrácení poplatků podle § 5, odst. 3. těchto pravidel, podati lze odvolání u obecního úřadu do 14 dnů, počínajíc dnem, následujícím po dni vyrozumění. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

(2) Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí má platnost konečnou.

(3) Odvolání nemá účinku odkladacího.

§ 11.

(1) Kdo vědomě a s úmyslem podnikne něco, aby se placení poplatků vyhnul nebo docílil nižší výměry tím, že učiní nesprávná udání nebo neučiní předepsaného oznámení, bude potrestán, pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů, příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

(2) Kdo se zmíněných přestupků dopustí bez úmyslu vyhnouti se placení poplatků nebo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, na př. neoznačí místností pro

uschování masa atd. určených, ztěžuje kontrolu oprávněných orgánů, bude potrestán pořádkovou pokutou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 12.

O promlčení poplatků platí stejná ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 13.

Poplatky nebo pokuty včas nezapravené vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí též pravidla, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 14.

Z částek poplatků, které jakýmkoli způsobem nebyly včas zapraveny, platí 6% úroky z prodlení, činí-li poplatek v tom kterém jednotlivém případě vyměřený aspoň 50 Kč.

§ 15.

Výnosu poplatků užití jest k úhradě výloh, spojených s výkonem zvěropolicejních prohlídek dobytka a masa.

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků hřbitovních.

Zemský (okresní) výbor v povolí (nařídí) výnosem ze dne č. ... podle ustanovení § 23 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírány byly od do obecní poplatky hřbitovní podle těchto pravidel:

§ 1.

Poplatky hřbitovní vybírají se:

- a) za propůjčení místa pro hroby, hrobky, náhrobky a popelnice,
- b) za obnovu užívacího práva na tato místa,
- c) za převod užívacího práva na místa pro hroby rodinné a pro hrobky na osoby jiné,
- d) za propůjčení hrobky obecní k prozatímnímu uložení zemřelého,
- e) za použití umrlčí komory,

f) za vykopání, zasypání a první úpravu hrobu,

g) za pohřbení rakví a uložení popelnice,

h) za exhumaci.

§ 2.

Sazby jednotlivých poplatků jsou:

a) za m² místa pro hrobku

1. při zdi na dobu 50 roků 250 Kč, na dobu trvání hřbitova 500 Kč,

2. při hlavní cestě na dobu 50 roků 200 Kč, na dobu trvání hřbitova 400 Kč,

3. jinde na dobu 50 roků 150 Kč, na dobu trvání hřbitova 300 Kč;

b) za m² místa pro hrob rodinný

1. při zdi na dobu 25 roků 100 Kč, na dobu 50 roků 200 Kč, na dobu trvání hřbitova 400 Kč,

2. při hlavní cestě na stejné doby 75 Kč, 150 Kč, 300 Kč,

3. jinde za stejných podmínek 50 Kč, 100 Kč, 200 Kč;

c) za místo pro hrob obyčejný pro děti do 14 let na dobu 10 roků

1. při zdi 50 Kč, na dobu 20 roků 100 Kč,

2. při hlavní cestě 40 Kč, na dobu 20 roků 80 Kč,

3. při vedlejší cestě 30 Kč, na dobu 20 roků 60 Kč,

4. v druhé řadě oddělení 20 Kč, na dobu 20 roků 40 Kč,

5. jinde 10 Kč, na dobu 20 roků 20 Kč;

d) za místo pro hrob obyčejný pro osoby přes 14 roků stáří

1. při zdi na dobu 10 let 100 Kč, na dobu 20 let 200 Kč,

2. při hlavní cestě na dobu 10 let 80 Kč, na dobu 20 roků 160 Kč,

3. při cestě vedlejší na dobu 10 let 60 Kč, na dobu 20 roků 120 Kč,

4. v druhé řadě oddělení na dobu 10 let 40 Kč, na dobu 20 roků 80 Kč,

5. jinde na dobu 10 let 20 Kč, na dobu 20 roků 40 Kč;

e) za místa pro náhrobky

1. pro pomník k hrobce na dobu 50 roků: při zdi 500 Kč, při hlavní cestě 400 Kč, jinde 200 Kč, na dobu trvání hřbitova za stejných podmínek 1000 Kč, 800 Kč a 400 Kč,

2. pro pomník k hrobu rodinnému na dobu 25 roků: při zdi 250 Kč, při hlavní cestě 200 Kč, jinde 100 Kč, na dobu 50 roků za stejných podmínek 500 Kč, 400 Kč a 200 Kč, na dobu trvání hřbitova 1000 Kč, 800 Kč a 400 Kč,

3. pro pomník k hrobu dětskému na dobu 10 roků podle stejných zásad, jako stanoveny jsou poplatky za místa pro hroby dětské [lit. c)] 50 Kč, 40 Kč, 30 Kč, 20 Kč a 10 Kč, na dobu 20 roků poplatky dvojnásobné, pro kříž s podezdívkou poplatky poloviční,

4. pro pomník ke hrobu osoby přes 14 roků stáří podle stejných zásad na dobu 10 let 100 Kč, 80 Kč, 60 Kč, 40 Kč a 20 Kč, na dobu 20 roků poplatky dvojnásobné, pro kříž s podezdívkou poplatky poloviční,

5. za m² místa pro desku na zeď k hrobce na dobu 50 roků 100 Kč, na dobu trvání hřbitova 200 Kč, k hrobu rodinnému na dobu 25 roků 50 Kč, na dobu 50 roků 100 Kč, na dobu trvání hřbitova 200 Kč, k hrobu dětskému na dobu 10 roků 15 Kč, na dobu 20 roků 30 Kč, k hrobu osoby přes 14 roků stáří na 10 roků 20 Kč, na 20 roků 40 Kč;

f) za m² místa pro popelnice

1. při zdi na dobu 10 roků 100 Kč, na dobu 20 roků 200 Kč, na dobu 25 roků 250 Kč, na dobu 50 roků 500 Kč, na dobu trvání hřbitova 1000 Kč,

2. při hlavní cestě za stejných podmínek 75 Kč, 150 Kč, 200 Kč, 400 Kč a 800 Kč,

3. jinde za stejných podmínek 50 Kč, 100 Kč, 125 Kč, 250 Kč a 500 Kč;

g) za obnovu užívacího práva na všechna dočasná místa pod a) až f) jmenovaná na další stejnou dobu, t. j. na dalších 10, 20, 25 nebo 50 roků platí se stejné poplatky, jako za propůjčení míst těch na prvních 10, 20, 25 nebo 50 roků;

h) za převod užívacího práva na místa pro hroby rodinné a pro hrobky na dobu trvání hřbitova propůjčené na osoby jiné (cizí) platí se 50% příslušného poplatku za místo;

i) za propůjčení hrobky obecní k prozatímnímu uložení zemřelého: za rakev a den 2 Kč;

k) za použití umrlčí komory k uložení zemřelého před pohřbením: za dítě do 14 let stáří 25 Kč, jinak 50 Kč, za použití této komory k neúřední pitvě 100 Kč;

l) za vykopání, zasypání a první úpravu hrobu rodinného 200 Kč, dětského 50 Kč, jiného 100 Kč;

m) za pohřbení do hrobky nebo do hrobu rodinného za každou rakev 100 Kč, do hrobu dětského 25 Kč, jiného 50 Kč, za uložení popelnice 75 Kč;

n) za exhumaci 200 Kč.

§ 3.

Poplatky je povinen platiti, kdo žádá za úkon poplatku podrobený, po případě kdo po zákonu jest povinen hraditi náklady pohřební. Obecní chudí jsou od poplatků osvobozeni. Obecní rada může s výhradou dodatečného schválení obecním zastupitelstvem poplatky v jednotlivých zřetele hodných případech snížit nebo i zcela prominouti.

§ 4.

Poplatky předpisuje a vybírá obecní starosta nebo orgán obcí k tomu ustanovený a odvádí je do obecní pokladny. Poplatky jsou splatny zároveň se žádostí za provedení toho kterého úkonu. O zaplacení poplatků vydá se poplatníkovi v každém případě náležitě upravená stvrzenka. Obecní úřad vydá pak orgánům hřbitovní správy poukaz k provedení úkonů, jež byly zaplacený. Stvrzenka a poukaz slouží za průkaz, že poplatky byly řádně zapraveny. Byla-li straně poskytnuta lhůta k placení, nutno okolnost tu v poukazu vyznačiti. Dozor nad správným placením poplatků vykonává obecní rada neb orgán obcí k tomu ustanovený.

§ 5.

Proti vyměření poplatků podati lze odvolání k obecnímu zastupitelstvu, a z jeho rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí je konečné. Odvolání je podati u obecního úřadu do 14 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po dni vyrozumění. Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 6.

Kdo vědomě a úmyslně podnikne něco, aby se vyhnul placení poplatků nebo docílil nižší jich výměry, bude potrestán, pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů, příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč. Kdo přestupků těch dopustí se bez úmyslu vyhnouti se placení poplatků nebo jinakým způsobem jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti. Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 7.

Poplatky, po případě pokuty včas nezapravené vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí též ustanovení, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 8.

Z částek poplatků, které jakýmkoli způsobem nebyly včas zapraveny, platí jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li poplatek v tom kterém jednotlivém případě vyměřený aspoň 50 Kč.

§ 9.

O promlčení poplatků platí stejná ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 10.

Poplatky plynou do obecní pokladny a výnosu jich jest užiti k úhradě nákladů na zřízení a udržování obecního hřbitova.

Poznámka.

Pro hřbitovy, společné několika obcím, upraví se nadpis, úvod a § 10 pravidel takto:

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za používání obecního hřbitova v společného obcím

Zemský (okresní) výbor v povolil (nařídil) výnosem ze dne č. podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby obec s platností ode dne do dne vybírala za používání obecního hřbitova, společného obcím, obecní poplatky hřbitovní podle těchto pravidel:

§ 10.

Poplatky odvádějí se do pokladny obce a jejich výnosu jest užiti k úhradě nákladů na zřízení a udržování společného hřbitova.

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za úřední úkony.

Zemský (okresní) výbor v povolil (nařídil) výnosem ze dne č. podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10)

zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírány byly od do obecní poplatky za úřední úkony podle těchto pravidel:

§ 1.

Jako náhrada za následující úkony obecních orgánů, pokud se konají v zájmu soukromém, vybírá se obecní poplatek v těchto sazbách:

1. Za vyhotovení vysvědčení (vyjma vysvědčení chudoby nebo nemajetnosti), potvrzení, osvědčení a pod., jejich duplikátů 5 Kč,
2. za povolení nahlížeti, po případě opatřiti si opisy ze spisů, listin a plánů a pod. 5 Kč,
3. za vyhotovení opisů listin za každou i jen započatou stranu 5 Kč,
4. za písemné informace, vyjímajíc informace ve věcech obecních dávek a poplatků 5 Kč,
5. za povolení dobrovolných dražeb 20 Kč,
6. za doručení vyřízení obecního úřadu obecním poslem 1 Kč,
7. za komisionelní řízení 50 Kč,
8. za rovnání mezi stranami spor vedoucími 10 Kč.

§ 2.

Poplatku nepodléhají úkony, konané v zájmu veřejném nebo z nařízení úřadu nebo takové, za něž se zapravují jiné obecní poplatky.

§ 3.

Zapřaviti poplatek je povinen ten, kdo k úkonu zavedl příčinu.

§ 4.

Poplatek je splatný dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon.

§ 5.

Poplatek předpisuje obecní starosta a vybírá jej obecními orgány. O zaplacení poplatku se vydá stvrzenka, obsahující úkon zakládající povinnost k poplatku, obnos zaplaceného poplatku a den platby.

§ 6.

Obecní chudí jsou od poplatků osvobozeni. Obecní rada může s výhradou dodatečného schválení obecním zastupitelstvem poplatky v jednotlivých zřetelě hodných případech snížit nebo i zcela prominouti.

§ 7.

Předepsaný a zapravený poplatek se vrátí jen v tom případě, nebyl-li příslušný úředník ani z části proveden.

§ 8.

(1) Proti vyměření poplatku, jakož i proti rozhodnutí o vrácení poplatku podati lze odvolání u obecního úřadu do 14 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po dni vyrozumění. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

(2) Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu dohlédacímu úřadu, jehož rozhodnutí jest konečné.

(3) Odvolání nemá účinku odkladacího.

§ 9.

Kdo vědomě a úmyslně podnikne něco, aby se vyhnul placení poplatků nebo docílil nižší jich výměry, bude potrestán, pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů, příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč. Kdo přestupků těch dopustí se bez úmyslu vyhnouti se placení poplatků nebo jinakým způsobem jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti. Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 10.

Z částek poplatku, které nebyly včas zapraveny, platí jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li poplatek v tom kterém jednotlivém případě vyměřený aspoň 50 Kč.

§ 11.

Poplatek, po případě pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí též pravidla, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 12.

O promlčení poplatku platí též ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 13.

Výnosu poplatku upotřebí se k úhradě osobních nákladů obecních.

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za používání veřejného obecního statku (místa).

Zemský (okresní) výbor v
povolil (nařídil) výnosem ze dne

č. ... podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírány byly od do obecní poplatky za používání veřejného obecního statku (místa) podle těchto pravidel:

§ 1.

Poplatky vybírají se v těchto sazbách:

I. za trvalé používání veřejného obecního statku (místa):

1. portály, výkladci a výkladními skříněmi obchodů a živnostenských podniků:
 - a) evidenční poplatek 50 Kč,
 - b) roční poplatek za každý běžný m délky a za každých 20 cm šířky portálu atd. 5 Kč;
2. prodejními stánky a benzinovými stanicemi:
 - a) evidenční poplatek 50 Kč,
 - b) roční poplatek za každý m² zabrané plochy 20 Kč;
3. návěštními (reklamními) kiosky a tabulemi:
 - a) evidenční poplatek 50 Kč,
 - b) roční poplatek za každý m² plochy zabrané kioskem 20 Kč, za tabuli 10 Kč;
4. dílnami, skladišti, kůlnami, ohrazení k účelům živnostenským, zděnými hradbami a restauračními a kavárenskými zahrádkami:
 - a) evidenční poplatek 50 Kč,
 - b) roční poplatek za každý m² zabrané plochy 5 Kč;
5. vedením kolejí, stok, potrubí, kabelů a pod.:
 - a) evidenční poplatek 25 Kč,
 - b) roční poplatek za každý běžný m délky 1 Kč;
6. stožáry, sloupy, podpěrami a pod.:
 - a) evidenční poplatek 50 Kč,

- b) roční poplatek za každý stožár, sloup, podpěru a pod. jednoduché konstrukce 25 Kč, zvláštní konstrukce 35 Kč;
7. světlíky k osvětlování sklepů, skladišť, dílen a pod., nebo šachtami ke spouštění sudů, uhlí, zboží a pod.:
- a) evidenční poplatek 50 Kč,
- b) roční poplatek za každý m² zabrané plochy 25 Kč;
8. domovními zahrádkami a pod.:
- a) evidenční poplatek 25 Kč,
- b) roční poplatek za každý m² zabrané plochy 1 Kč;
9. k hospodářským účelům:
- a) evidenční poplatek 25 Kč,
- b) roční poplatek za každý m² zabrané plochy 50 h;
- II. za přechodné používání veřejného obecního statku (místa):
1. kočovnými zábavními podniky (kolotoče, houpačky, střelnice, zvěřince, cirkusy, panoramata, panoptika, loutková a jiná divadla, hry a pod.): za každý m² zabrané plochy a za každý den 5 h;
2. nájemnými vozidly (za stano-
viště): za každý vůz (autobus, auto, fiakr, drožku, nákladní povoz a pod.) a za každý den 50 h, nebo ročně 150 Kč;
3. pojezdny a přenosnými stánky a pod.:
- a) od zmrzlinářů za vozík a den 1 Kč,
- b) od parkářů a kaštanářů za kotlík a den 50 h,
- c) od jiných prodavačů a od čistíčů bot a pod. za každý m² zabrané plochy a za každý den 20 h;
4. uložením stavebních a jiných hmot (cihly, dříví, pařezy, kamení, zem, komposty a pod.), jakož i různého zboží:
- a) stavebních a jiných hmot za každý m² a den 30 h,
- b) různého zboží za každý m² a den 50 h.

§ 2.

(1) Evidenční poplatky, uvedené v § 1, I., pod č. 1—9, platí se jednou pro vždy, ostatní poplatky se opakuji a počítá se při nich každý,

byť jen započatý m běžný nebo m² a den za celý. Roční poplatek za používání veřejného obecního statku vedením kolejí [§ 1, I., č. 5, lit. b)] rozumí se z každého páru kolejnic.

(2) Návěštními (reklamními) kiosky a tabulemi (§ 1, I., č. 3) rozumí se ty, jež jsou určeny k umístování reklamních plakátů nebo vyhlášek, bez ohledu na to, jakým způsobem nebo z jakého materiálu plakáty a vyhlášky jsou zhotoveny. Nejsou však jimi obvyklé obchodní štíty (firmy) a vývěsky, zřízené na krámových portálech a na fasádách domů.

§ 3.

(1) Poplatky v § 1 uvedené je povinen platiti každý, kdo veřejného obecního statku (místa) používá, zejména majitel, držitel nebo nájemce zařízení v § 1 zmíněných.

(2) Zaplacením poplatků nenahrazuje se povolení k používání veřejného obecního statku, potřebné podle platných předpisů.

(3) Začal-li kdo veřejného obecního statku (místa) používati způsobem v § 1, I. výtčným teprve během kalendářního roku, zaplatí poplatek evidenční nezkráceně, kdežto na ročním poplatku zaplatí v roce tom toliko část, vypadající na měsíce zbývající do konce roku. Při tom se za celý počítá i měsíc, kdy začal kdo veřejného obecního statku používati, a vypočtený poplatek se zaokrouhlí nahoru na celé Kč.

(4) Stejně platí pro případ změny majitele (nájemce) zařízení během kalendářního roku, avšak s tím rozdílem, že povinnost platiti roční poplatek za používání nastává novému majiteli (nájemci) nejbližší příštím kalendářním měsícem po změně.

(5) Původnímu majiteli (nájemci) odpíše a vrátí se při změně takové k jeho oznámení o tom ona část předepsaného a již zaplaceného ročního poplatku, která připadá na zbytek roku, počínajíc nejbližší příštím kalendářním měsícem po oznámení změny. Při tom se vypočtená částka, jež se má vrátiti, zaokrouhlí nahoru na celé Kč. Poplatek evidenční se nevrací.

(6) Stejně platí pro případ, kdy veřejného obecního statku přestane se vůbec používati během kalendářního roku způsobem výtčným v § 1, I.

§ 4.

Od placení poplatků jsou osvobozeny:

1. stát, země, okres, obec a jejich podniky, jakož i podniky, jimž byla přiznána vřeužitelnost;

2. přípojky na obecní síť kanalizační, vodovodní, plynovodní a elektrovodní, jestliže obec zavedla a vybírá stočné nebo poplatky, postihující připojení na obecní stoky, po případě poplatky a dávky, postihující odběr vody, plynu a elektřiny;

3. kočovní zábavní podniky, jichž majitelé provozují podnik na podkladě t. zv. almužnické licence;

4. přenosné stánky a pod. osob, požívajících veřejného chudinského zaopatření, nebo jimž v náhradu za takové zaopatření propůjčuje se místo pro stánek a pod. zdarma;

5. zařízení, náležející sborům, sdružením a spolkům, majícím účely lidumilné, osvětové a vzdělávací.

§ 5.

(1) Poplatky předpisuje a vybírá obecní starosta, po případě orgán obce k tomu ustanovený a odvádí je do obecní pokladny.

(2) Podkladem pro předpis jest přihláška, v níž je strana povinna vyznačiti zejména druh používání (trvalé či přechodné), dále druh předmětu (zařízení), velikost zařízení pokud se týče zabrané plochy, a při používání přechodném také pravděpodobnou dobu používání. Obec jest oprávněna přesvědčiti se o správnosti údajů a předepsati poplatek na podkladě výsledku šetření.

(3) Předpis děje se platebním rozkazem, z něhož musí býti patrný všechny náležitosti, jež pro vyměření poplatků jsou rozhodné, jakož i výše poplatků jednotlivě i úhrnem.

(4) Při používání přechodném (§ 1, II.) předpisuje se poplatek za celou přihlášenou dobu najednou. Trvá-li používání dále, předpíše se příslušný doplatek za další období.

(5) O zaplacení poplatků vydá se poplatníkovi potvrzenka, kterou musí strana uschovati a vykáhati se jí kdykoliv obecním kontrolním orgánům.

§ 6.

(1) Evidenční poplatky a ostatní roční poplatky (i jejich části podle § 3, odst. 3. a 4.) za trvalé používání veřejného obecního statku (místa) jsou pro první kalendářní rok splatny do 30 dnů po obdržení platebního rozkazu; roční poplatky v letech dalších jsou pak splatny předem vždy ve dvou pololetních lhůtách, a to nejdéle do 14. ledna a do 14. července.

(2) Poplatky za přechodné používání veřejného obecního statku (místa) jsou splatny ihned při daném povolení.

§ 7.

Dozor nad řádným placením poplatků vykonává obecní rada po případě i pomocí kontrolních orgánů, jimž jest na požádání kdykoliv předložiti potvrzení, že poplatek byl zaplacen.

§ 8.

(1) Proti předpisu poplatků (platebnímu rozkazu), jakož i proti rozhodnutí obce o odpisu a vrácení poplatků (§ 3, odst. 3. až 6. a § 5, odst. 4.) podati lze u obecního úřadu odvolání, a to do 14 dnů, počínaje dnem, který následuje po dni, kdy platební rozkaz nebo vyrozumění o rozhodnutí obecního úřadu o odpisu a vrácení poplatků bylo doručeno.

(2) O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo; z jeho rozhodnutí lze se ve stejné době odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí má platnost konečnou.

(3) Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 9.

(1) Kdo vědomě a úmyslně podnikne něco, aby se vyhnul placení poplatků nebo docílil nižší jich výměry, bude, pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů, potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

(2) Kdo přestupků těch dopustil se bez úmyslu vyhnouti se placení poplatků nebo jinakým způsobem jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 10.

Poplatky, po případě pokuty včas nezapravené vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí stejná ustanovení, jako o vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 11.

Z částek poplatků, které jakýmkoliv způsobem nebyly včas zapraveny, platiti je 6%ní úroky z prodlení, a to při poplatech evidenčních a při poplatech za přechodné používání veřejného obecního statku, činí-li poplatek v tom kterém jednotlivém případě najednou vyměřený aspoň 50 Kč, a při ročních poplat-

cích za trvalé používání veřejného obecního statku, činí-li poplatek na celý rok připadající více než 100 Kč.

§ 12.

O promlčení poplatků platí stejná ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 13.

Výnosu poplatků užití jest k úhradě nákladů na udržování veřejného obecního statku (místa) a nákladů na dozor k němu.

§ 14.

Dnem, kdy zavedeny jsou tyto poplatky, zaniká povinnost platiti uznávací činže za zařízení, poplatkům těm podrobená.

Vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za odvoz popela a smetí.

Zemský (okresní) výbor v
povolil (nařídil) výnosem ze dne
č. ... podle ustanovení § 28 zákona ze dne
12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10)
zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z.
a n. —, aby v obci vybírány
byly od do obecní poplatky
za odvoz popela a smetí podle těchto pravidel:

§ 1.

K úhradě nákladů na odvážení popela a smetí z budov v obci, které obstarává z důvodů zdravotních výhradně obec, vybírají se obecní poplatky za odvoz popela a smetí.

§ 2.

(1) Základem pro vyměření poplatků je nájemné nebo nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, jež je základem daně činžovní, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n. o přímých daních), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty.

(2) U budov (částí budov), pro něž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, je základem pro vyměření poplatků nájemné nebo nájemní hodnota, jež je základem daně činžovní na rok 1927, po odečtení položek z celkového nájemného nebo nájemní

hodnoty při vyměření daně činžovní vyloučených (§ 151 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), jež se rozvrhnou poměrně podle nájemného (nájemní hodnoty) na jednotlivé nájemní objekty. Částky, o které bylo nájemné (nájemní hodnota) od 1. ledna 1928 zvýšeno, nejsou základem pro vyměření poplatků.

(3) V domech dočasně od činžovní daně osvobozených zjistí se nájemné nebo nájemní hodnota obdobně podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní s omezením podle ustanovení odst. 2.

(4) Poplatky se vyměrují z nájemného (nájemní hodnoty) každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

§ 3.

Sazba poplatků činí 5% nájemného nebo nájemní hodnoty. V budovách (částech budov), pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, snižuje se sazba poplatků na polovici, pokud zákon nestanoví jinak.*)

[Místo tohoto znění, kterého nemůže být použito pro místo, jež není zcela podrobeno dani činžovní, mohou nastoupiti tato ustanovení:

§ 2.

Základem pro vyměření těchto poplatků jest počet a účel místností. Poplatky se vyměrují z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témž domě.

§ 3.

Sazba poplatků činí:

a) z každé místnosti, jež jest součástí bytu (kuchyň, světnice, kloset, prádelna a koupelna) ročně 10 Kč; z každé takové místnosti, používané společně, ročně 5 Kč pro každého poplatkem povinného,

b) z každé místnosti obchodní, spolkové a výrobní, počítaje v to i kanceláře, čekárny, ordinační síně, dílny, skladiště, hostinské kuchyně, chlévy a pod. ročně 20 Kč.**)

*) Sazba tato jest nejvyšší; nevylučuje se možnost odstupňování poplatků podle výše nájemného (nájemní hodnoty) a místních poměrů. Vybírali-li obec ještě jiné obecní dávky nebo poplatky na podkladě nájemného nebo nájemní hodnoty, na př. vodné, poplatky za používání obecních stok, dávku z nájemného, nesmí součet sazeb všech těchto dávek a poplatků překročiti nejvýše přípustné celkové 40% nákladů nájemného (nájemní hodnoty).

**) Sazby tyto jsou nejvyšší a mohou být podle místních poměrů sníženy.

§ 4.

Poplatky je povinen platit každý, kdo má místnosti od majitele (trvalého uživatele) domu najaty nebo komu byly místnosti bezplatně přenechány, i když jde o byty naturnální, jakož i majitel (trvalý uživatel) domu co do místností jím samým užívaných.

§ 5.

(1) Poplatky se neplatí z budov, z nichž obec odvoz popela a smetí neobstarává, jako na př. z budov odlehklých, z domů s ústředním topením, z továren a ze živností provozovaných po továrnicku, jakož i z domů, jichž majitelům (trvalým uživatelům) bylo obecní radou povoleno, aby k účelům hospodářským vyváželi popel a smetí patřičným způsobem sami.

(2) Jestliže obec z takovýchto budov odvoz popela a smetí přece obstarává, hradí obci skutečné výlohy jich majitel (uživatel), jenž po případě může žádati náhradu od nájemníků.

(3) Od placení poplatků jsou osvobozeny obecní budovy, sloužící ryze obecním veřejným účelům (obecní podniky, nemocnice, chudobince, divadla a pod. poplatkům podléhají).

§ 6.

Údaje potřebné k vyměření poplatků budou zjištěny ze spisů berní správy; neposkytují-li tyto spisy úplného podkladu pro vyměření poplatků, jež obec oprávněna žádati potřebné údaje od majitelů (trvalých uživatelů) budov, může se přesvědčiti o jich správnosti a stanovit základ pro vyměření poplatků samostatně po slyšení těch, jichž se týče, a po místním šetření, je-li ho třeba.

§ 7.

(1) Poplatky předpisuje obecní starosta, po případě orgán obcí k tomu ustanovený, platebním rozkazem, v němž musí býti uveden základ a výměra poplatku pro každého poplatkem povinného.

(2) Platební rozkaz vydá se majiteli (trvalému uživateli) budovy, jenž je povinen o vyměřených poplatcích všechny osoby poplatkem povinné (§ 4) nejdéle ve třech dnech vyrozuměti a že, i kdy se tak stalo, si dáti od nich na platebním rozkaze potvrditi. Neučiní-li tak, ručí za škody poplatníku po případě vzešlé.

(3) Spoluvlastníci domu jsou povinni oznámiti obecnímu úřadu společného zmocněnce, jinak bude kterýkoli spoluvlastník považován za zmocněnce ostatních.

§ 8.

(1) Poplatky jsou splatny ve stejných lhůtách, v jakých se v obci obvykle platí nájemné, pro první čtvrtletí povoleného výběracího období však do 14 dnů po doručení platebního rozkazu.

(2) Majitel (trvalý uživatel) domu je povinen ode všech poplatníků (§ 4) poplatky vybrati a odevzdati je do obecní pokladny nejdéle do 14 dnů po splatnosti. Týž ručí za správné zaplacení a odvod poplatků.

(3) Při změně majitele (trvalého uživatele) domu ručí za správné zaplacení a odvedení poplatků společně původní i nový majitel (trvalý uživatel).

§ 9.

(1) Nastanou-li po předpisu poplatků okolnosti, odůvodňující osvobození podle § 5, nebo změni-li se základ pro vyměření poplatků následkem odvolání proti vyměřené dani činžovní nebo uprázdni-li se místnosti, budou poplatky k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu poměrnou částkou odepsány a vráceny.

(2) Žádost podati jest u obecního úřadu do 14 dnů ode dne, kdy nastala okolnost odůvodňující odpis a vrácení poplatků.

(Stejně platí pro případ změny v počtu nebo účelu místností, vybírají-li se poplatky na základě ustanovení shora ležatým písmem otištěných §§ 2 a 3).

§ 10.

(1) Z platebního rozkazu může se odvolati jak majitel (trvalý uživatel) domu, tak i osoba poplatkem povinná (§ 4).

(2) Odvolání podati jest u obecního úřadu do 14 dnů, počínaje dnem, následujícím po dni, kdy platební rozkaz byl doručen, pokud se týče kdy prošla lhůta pro vyrozumění poplatníků stanovená (§ 7, odst. 2.).

(3) O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo; z jeho rozhodnutí lze se v téže lhůtě odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí má platnost konečnou.

(4) Odvolání nemá účinku odkladacího. Stejně nestaví povinnosti platiti poplatek odvolání, podané proti vyměřené dani činžovní.

§ 11.

(1) Z rozhodnutí obce o žádosti za odpis a vrácení poplatků podle § 9 může se odvolati pouze majitel (trvalý uživatel) domu.

(2) Odvolání podati jest u obecního úřadu do 14 dnů počínajíc dnem, následujícím po dni, kdy majiteli (trvalému uživateli) domu byla doručena zpráva o rozhodnutí.

(3) § 10, odst. 3, platí obdobně.

§ 12.

(1) Kdo vědomě a úmyslně podnikne něco, aby se placení poplatků vyhnul nebo docílil nižší jich výměry, bude — pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů — potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

(2) Kdo přestupků těch dopustí se bez úmyslu vyhnouti se placení poplatků nebo jiným způsobem jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 13.

Poplatky, po případě pokuty včas nezapravené vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí stejná ustanovení, jako o vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 14.

(1) Z částek poplatků, které jakýmkoli způsobem nebyly včas zapraveny, povinen je majitel (trvalý uživatel) domu platiti 6% ní úroky z prodlení, činí-li poplatek z dotčeného domu celoročně více než 100 Kč.

(2) Prokáže-li majitel (trvalý uživatel) domu, že nájemník se zdráhá platiti poplatek pravoplatně předepsaný, platí ustanovení odst. 1. obdobně pro nájemníka.

§ 15.

O promlčení poplatků platí stejná ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 16.

Výnosu poplatků užiti je k úhradě nákladů na odvážení popela a smetí.

DODATEK II.

(k § 38 zákona.)

Vzorná pravidla pro vybírání obecní dávky ze spotřeby elektrické energie a plynu k účelům osvětlovacím.

Zemský (okresní) výbor v povolil (nařídil) výnosem ze dne č. ... podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírána byla ode dne do dne obecní dávka ze spotřeby elektrické energie a plynu k účelům osvětlovacím podle těchto pravidel:

§ 1.

Každý, kdo jakkoli používá elektrické energie nebo plynu jakéhokoli druhu v obvodu obce k účelům osvětlovacím, je povinen platiti obecní dávku ze spotřeby elektrické energie a plynu, která činí 10 (deset) haléřů za každou KW hodinu elektrické energie a 5 (pět) haléřů za každý m³ plynu.

§ 2.

Od dávky jsou osvobozeny:

1. S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, osoby, jimž podle práva mezinárodního přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené. Osvobození toto platí pro elektrickou energii a plyn, spotřebované k účelům osvětlovacím jak v místnostech úředních, tak i v bytech soukromých, pokud se skutečná spotřeba dá spolehlivě zjistiti.

2. Stát, země, župa, okres, obec, jakož i ústavy a fondy jimi spravované nebo dotované.

§ 3.

(1) Kdo provozuje živnostenský nebo průmyslový závod a sám vyrábí pro svou potřebu elektrickou energii nebo plyn (jakéhokoli druhu, tedy i acetylen a pod. k osvětlování), je povinen na vlastní svůj náklad postaviti si úředně cejchované měřicí přístroje k měření této spotřeby a připustiti, aby tyto přístroje mohly býti obecními úředními orgány kdykoli přezkoušeny.

(2) Poplatníci tito jsou povinni podati obecnímu úřadu k jeho žádosti přesně a podle pravdy, písemně nebo ústně veškerá potřebná

vysvětlení o výrobě a spotřebě elektrické energie nebo plynu k osvětlování. Obecní úřad má právo úředními orgány tím pověřenými se přesvědčiti, zda údaje strany jsou správné. Pokud by strany ve lhůtě, jež jim k tomu účelu bude obecním úřadem dána, cejchovaných měřicích přístrojů nepostavily, může obecní úřad postavení přístrojů těch sám opatřiti, a to na účet a nebezpečí strany. Udržování měřicích přístrojů náleží stranám.

(3) Objevili-li se nějaké nedostatky, jež souvisely by s chybou měřicích přístrojů, platí analogicky pro případy takové ustanovení platná pro obecní plynárnu (elektrárnu) nebo ustanovení všeužitečného elektrického podniku, zásobujícího obec.

(4) Pro živnostenské a průmyslové závody, které samy pro svou potřebu vyrábějí elektrickou energii nebo plyn k osvětlování nebo odbírají elektrinu od všeužitečného elektrického podniku a platí dávku podle množství, zjištěného úředně cejchovanými měřicími přístroji, snižuje se sazba dávky (§ 1) na polovici.

(5) Činí-li opatření měřicích přístrojů zvláštní nesnáze, může býti usnesením obecního zastupitelstva dávka v dohodě s držiteli takových podniků na dobu jednoho roku paušalována. Příslušná smlouva musí obsahovati vedle podrobných podmínek paušalování též potřebné údaje, svědčící o přiměřenosti sjednaného paušálu, jmenovitě počet a druh lamp (plamenů), průměrnou dobu svícení v jednotlivých obdobích ročních atd.

§ 4.

Snižuje-li se při zvýšeném odběru elektrické energie nebo plynu z obecní elektrárny nebo od všeužitečného elektrického podniku nebo obecní plynárny podle příslušných pravidel o odběru elektrické energie nebo plynu cena těchto, snižuje se stejným poměrem i sazba dávky. Tato sleva však nesmí činiti nikdy více než 50% dávky.

§ 5.

(1) Obecní dávka ze spotřeby elektrické energie a plynu k účelům osvětlovacím, která není paušalována, jest splatna měsíčně pozadu, a to:

1. u odběratelů elektrické energie (plynu) z obecní elektrárny (plynárny) zároveň s účtem za spotřebovanou elektrickou energii (plyn);

2. u poplatníků, kteří spotřebují ve vlastním

závodě vyrobenou elektrickou energii (plyn), do 14 dnů po projití měsíce spotřeby;

3. u odběratelů elektrické energie (plynu) z jiné, nikoli vlastní elektrárny (plynárny), v době a za podmínek, které určí obec.

(2) V případech odst. 1., č. 1 jest obecní elektrárna (plynárna) povinna obnos dávky v účtu zvláště vyznačiti. V případech odst. 1., č. 2 jsou poplatníci povinni množství elektrické energie (plynu) v prošlém měsíci spotřebované(ho) podle údajů měřicích přístrojů zjištěti a při placení dávky obecnímu úřadu oznámiti. Tento jest oprávněn o správnosti oznámení se přesvědčiti a připadající dodatek platebním rozkazem předspsati. V případech odst. 1., č. 3 učiní obec v mezích své působnosti opatření ve smyslu ustanovení § 43, odst. 1., č. 4 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.

(3) Dávka paušalovaná je splatna napřed ve dvou stejných pololetních lhůtách, a to do 14. ledna a 14. července.

§ 6.

(1) Z vyrozumění o předepsané dávce (§ 5, odst. 2.) lze se odvolati do 14 dnů počínajíc dnem, který následuje po dni vyrozumění.

(2) Odvolání podati jest u obecního úřadu.

(3) Rozhoduje o něm obecní zastupitelstvo, z jehož výroku se lze odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu. Rozhodnutí tohoto jest konečné.

(4) Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 7.

(1) Kdo vědomě a s úmyslem vyhnouti se placení dávky nebo dosíci zmenšení dávky, jmenovitě též zmenšení paušálu, učiní nesprávná udání nebo jinak podnikne něco, aby přivodil zkrácení dávky, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud nejde o činy spadající do pravomoci řádných soudů.

(2) Kdo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou podle ustanovení obecního řádu.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 8.

O promlčení dávky platí též ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 9.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platiti jest 6% úroky z prodlení, činí-li dávka na jeden rok připadající více než 100 Kč.

§ 10.

Dávku, po případě pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucním platí táž ustanovení, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 11.

Výtěžku dávky užije se k částečné úhradě obecního rozpočtu.

Vzorná pravidla pro vybírání obecní dávky z návěští.

Zemský (okresní) výbor v povolil (nařídil) výnosem ze dne č. ... podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírána byla ode dne do dne obecní dávka z návěští podle těchto pravidel:

§ 1.

Dávce z návěští jsou podrobena veřejná oznámení obrazem nebo textem, ať jsou nalepena, vyvěšena nebo rozdávána, nošena nebo vožena po ulicích, náměstích a jiných veřejných místech nebo ve veřejně přístupných místnostech, nebo umístěna ve výkladech a oknech při veřejných komunikacích, uvnitř nebo vně vozů elektrické dráhy nebo jiných dopravních prostředků, konečně oznámení světelně promítaná.

§ 2.

(1) Sazba dávky činí při oznámeních vyvěšených, vyvěšených nebo veřejně jinak umístěných, mají-li takto zůstatí uveřejněna po dobu nejdéle jednoho týdne, podle plošné výměry plakátů a celkového nákladu 20 h za každý byt jen započatý m².

(2) Pro oznámení, která jsou na veřejně přístupných místech rozdávána nebo dům od domu roznášena nebo podobně, snižuje se sazba dávky o 50%.

(3) Má-li býti oznámení vylepeno, vyvěšeno nebo jinak umístěno po dobu delší jednoho týdne, platiti jest stejnou sazbu na každé další období týdenní, při čemž takové období i jen započaté počítá se za celé.

(4) Z oznámení, která byla zhotovena přímo na prázdných plochách (na př. na zdi domu, ohradě a pod.), nebo která jsou na veřejných místech nesena, vožena nebo jinak s použitím zvláštních k tomu určených zařízení vystavena, platiti jest dávku podle celkové rezie s tím spojené, k níž jest počítati náklad na zhotovení oznámení, při oznámeních trvale umístěných náhradu placenou majiteli volně plochy, při oznámeních jinakých na př. odměnu osobám oznámení nosícím nebo vozícím atd.; do nákladu se však nepočítají případně vybírané poplatky za používání veřejného obecního statku (místa). Sazba dávky činí v takových případech 10% celkového nákladu takto vzniklého. Neprokáže-li se tento náklad věrohodně, může jej vyměřující úřad odhadnouti podle cen tou dobou v místě za podobný způsob oznámení platných.

(5) Světelně promítaná oznámení a reklamy (na př. v biografech atd.) podléhají dávce 10% z celkového obnosu úplaty za promítání. Promítá-li kdo jinému světelnou reklamu bez úplaty, je základem pro vyměření dávky cena v místě za touž dobu a týž způsob reklamy placená.

(6) Oznámení k účelům kulturním a politickým podléhají poloviční sazbě.

§ 3.

Dávce nepodléhají:

a) oznámení státu, země, župy, okresu a obce, jakož i oznámení jejich podniků a ústavů, pak oznámení zastupitelstev cizích států, u vlády republiky Československé pověřených;

b) oznámení politických schůzí volebních po vyhlášení voleb do sborů zákonodárných nebo do veřejných korporací samosprávných, pokud tyto mají právo uhrazovati své potřeby předpisováním přírážek k přímým daním státním;

c) firemní označení a oznámení týkající se vlastního podniku, obchodu, živnosti atd., vyvěšená nebo rozdávána ve vlastních místnostech, na vlastních domech (čítajíc v to místnosti nebo domy, k provozování vlastní živnosti atd. najaté), na vlastních dopravních prostředcích, ve vlastních stáncích na veletrzích a na výstavách atd.

Těmto oznámením klásti jest na roven i oznámení podniků, s jejichž výrobky dotčený živnostník atd. obchoduje, pokud obsahují pouze označení podniku a jeho výrobku a jsou v závodě dotčeného živnostníka umístěna bezplatně, jakož i oznámení podniků, umístěná na součástech zařízení v živnosti atd. užívajících a dotčeným podnikem dodaných;

d) všechna oznámení a sdělení, učiněná ve veřejném zájmu, jako orientační tabulky, dopravní upozornění, výstražná znamení a pod.;

e) inseráty v časopisech a knihách, ceníky, reklama na vlastních, obvykle používaných obchodních tiskopisech (na př. dopisní papíry, sáčky, reklamní kalendáře, účty a pod.).

§ 4.

Dávkou povinen je ten, kdo oznámení do veřejnosti přivádí. Tento může ji přesunouti na objednatele, t. j. toho, v jehož jméně a na jehož prospěch oznámení činí. Objednatel a ten, kdo provedení oznámení zprostředkoval, pokud tato činnost děje se po živnostensku, nebo kdo propůjčením svých práv oznámení umožnil, ručí za dávku solidárně.

§ 5.

(1) Dávka je splatna před vydáním oznámení na veřejnost u obecní pokladny. Proto povinen jest oznamující, nepřivádí-li však oznámení do veřejnosti vlastními prostředky, ten, jenž uveřejnění obstarává, předem písemně o tom učiniti obecnímu úřadu oznámení (případně na blanketech, jež budou obcí za náhradu hotových výloh vydány) a uvést v oznámení veškeré údaje pro vyměření dávky rozhodné.

(2) Obec jest oprávněna naříditi, aby všechna oznámení, jež mají býti vylepena, vyvěšena, rozdávána a pod., byla předložena obecnímu úřadu, aby byla opatřena úředním razítkem na znamení, že z nich byla dávka zapravena.

(3) Podniky v místě, které provádějí reklamu po živnostensku (reklamní ústavy), jsou povinny sestavovati a obci předkládati ve lhůtách měsíčních výkazy o provedených reklamách. Výkazy musí obsahovati veškeré údaje pro vyměření dávky rozhodné.

§ 6.

(1) Obec má právo kdykoli se přesvědčiti svými orgány, které k tomu účelu určí a legitimací opatří, o správnosti podaných oznámení a výkazů.

(2) Nepředloží-li osoba dávkou povinná včas předepsaného oznámení nebo výkazu, může obec podle svého volného uvážení předsati dávku na základě pomůcek po ruce jsoucích.

§ 7.

Obci jest vyhrazeno v případech, kde toho potřebu uzná, jmenovitě jde-li o oznámení divadel a jinakých zábavních podniků s měnivým programem, dávku tuto zcela nebo částečně zvláštním sjednáním paušalovati v dohodě s osobami dávkou povinnými.

§ 8.

(1) Každý, kdo dávkou je povinen, má právo žádati za vydání písemného platebního rozkazu, v němž uvedeny budou výpočet dávky i předpoklady, za nichž tato dávka byla vyměřena.

(2) Do platebního rozkazu podati lze odvolání u obecního úřadu do 14 dnů počínajíc dnem, jenž následuje po dni vyrozumění.

(3) O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

(4) Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí je konečné. Odvolání nemá účinku odkladacího.

§ 9.

(1) Kdo vědomě jedná s úmyslem vyhnouti se placení dávky, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud jednání jeho nejví se jako čin spadající do pravomoci řádných soudů.

(2) Kdo jinakým způsobem jedná proti předpisům těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 10.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, povinen jest oznamující nebo solidární ručitel (§ 4) platiti 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě vyměřená aspoň 50 Kč.

§ 11.

O promlčení dávky platí též ustanovení, jako o promlčení přímých daní.

§ 12.

Dávku, po případě pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucním platí též ustanovení, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 13.

Výnosu dávky se upotřebí k částečné úhradě obecního rozpočtu.

Vzorná pravidla pro vybírání obecní dávky ze hry v karty, v domino, na kulečnicku a v kuželky.

Zemský (okresní) výbor v povolil (nařídil) výnosem ze dne č. ... podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. — § 3 (§ 10) zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n. —, aby v obci vybírána byla ode dne do dne na obecní dávka ze hry v karty, v domino, na kulečnicku a v kuželky podle těchto pravidel:

§ 1.

(1) Dávku ze hry v karty, v domino, na kulečnicku a v kuželky povinen je platiti každý, kdo se zúčastní některé ze jmenovaných her v místnostech věnovaných provozování živnosti hostinské a výčepnické, dále v místnostech klubů a spolků, i když se v nich neprovozuje živnost hostinská a výčepní, konečně v místnostech jinakých, pro jmenované hry nebo některou z nich za úplaty propůjčených.

(2) Účastníkem hry v karty jest i ten, kdo bezprostředně hru ze záliby sleduje a hráče mezi hrou občas zastupuje (kibic).

(3) S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky československými, jsou od dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roven postavené.

§ 2.

(1) Dávka činí:

1. ze hry v karty 2 Kč ze hry a jednoho účastníka hry,

2. ze hry v domino 50 h ze hry a jednoho účastníka hry,

3. ze hry na kulečnicku 50 h ze hry a jednoho účastníka hry,

4. ze hry v kuželky 50 h ze hry a jednoho účastníka hry.

(2) Při tom hrou v karty rozumí se nepřetržitá účast jedné společnosti, skládající se z několika a týchž hráčů, na této zábavě. Trvá-li hra déle než 6 hodin, považuje se pokračování ve hře za hru novou, ze které je platiti dávku.

(3) Podobně hrou v domino, na kulečnicku a v kuželky rozumí se nepřetržitá účast dvou nebo více, a to týchž osob na těchto hrách, nejdéle tři hodiny trvajících. Trvá-li hra déle než 3 hodiny, považuje se pokračování ve hře za hru novou, dávce podléhající.

(4) Změna během hry nastalá v osobě hráče nebo v osobě zmíněné v § 1, odst. 2., podmiňuje nové placení dávky novým účastníkem.

(5) Hra v karty v místnostech veřejných, pro hry v karty zvláště určených, zdaňuje se dávkou dvojnásobnou, hra v karty v místnostech klubů a spolků, které vydržují vlastní služebnictvo v počtu aspoň dvou osob nebo které vybírají členský příspěvek aspoň 100 Kč ročně, zdaňuje se dávkou trojnásobnou, konečně hra v karty v místnostech jinakých, pro hru v karty za úplaty propůjčených, dávkou čtyřnásobnou.

(6) Obecní rada může sazby dávky ze hry na kulečnicku a v domino v místnostech klubovních a spolkových snížit, po případě jmenované hry v těchto místnostech od dávky vůbec osvoboditi.

§ 3.

(1) Dávku povinen je platiti ten, v jehož místnostech ať vlastních ať najatých se v karty, v domino, na kulečnicku a v kuželky hraje, je však oprávněn přesunouti dávku na hráče. Je povinen buď sám nebo svým zástupcem nebo zřízencem k tomu určeným každému hráči i každému, kdo hru způsobem uvedeným v § 1, odst. 2. sleduje, vydati před počtem hry z bloku, opatřeného čísly pořadovými a obecním razítkem, kontrolní ústřížek o připadající dávce.

(2) Kontrolní ústřížek a juxta v bloku zbylá musí býti perem nebo inkoustovou tužkou označeny dnem a hodinou započetí hry a jménem účastníka, jemuž ústřížek vydán. Kon-

trolní ústřížek je nepřenosný a musí býti tím, komu byl vydán, až do konce hry uschován.

§ 4.

(1) Dávku platiti je tak, že osoba dávkou povinná zakoupí u obecní pokladny blok (§ 3), za nějž zaplatí tolikanásobný obnos připadající dávkové sazby, kolik listů má blok. Blok spotřebovaný jest zároveň vrátiti.

(2) Osoba dávkou povinná musí míti v zásobě vždy buď jeden blok nebo aspoň blok s tolika lístky, aby stačily na přiměřenou třídní potřebu.

§ 5.

(1) Ke kontrole o řádném placení dávky jest obec oprávněna do všech místností, ve kterých se dávka má vybírat, vysílati svoje orgány, kterým je na požádání předložiti k nahlednutí bloky, z nichž se lístky vydávají.

(2) Stejně jsou povinni hráči a osoby hru sledující (§ 1, odst. 2.) předložiti těmto orgánům ústřížky jim vydané, po případě jim ústřížky ty na potvrzení odevzdati.

§ 6.

(1) Obecní rada je zmocněna, aby v jednotlivých případech dávku ze hry v karty, v domino, na kulečníku a v kuželky s držitelem místností, v nichž se hraje, paušalovala. V takových případech nesmí držitel sám vybírati dávku větší, než se vybírá na bloky.

(2) Obecním orgánům jest i v těchto případech povoliti přístup do místností, v nichž se

hraje, aby se přesvědčili o početnosti návštěvy a o výši dávky od hráčů požadované.

(3) Obecní rada jest oprávněna paušalování toto kdykoliv zrušiti.

§ 7.

(1) Kdo vědomě a s úmyslem, aby se vyhnul placení dávky, jedná proti těmto předpisům, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud nejde o činy, spadající do pravomoci řádných soudů.

(2) Kdo jinak nešetří ustanovení těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, kterou ukládá obec ve vlastním oboru působnosti.

(3) Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 8.

O promlčení dávky platí stejná ustanovení, jako o promlčení daní přímých.

§ 9.

Dávku nebo pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekučním platí stejná ustanovení, jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 10.

Výnos dávky plyne do důchodů obecních k částečné úhradě obecních potřeb.